

Коза-Дереза

Дійові особи:

1. Коза-дереза
2. Дід
3. Баба
4. Перший син
5. Другий син
6. Заєць
7. Ведмідь
8. Вовк
9. Лисиця
10. Рак

Дія перша

Сцена умовно поділена на дві частини: з одного боку – фрагмент хати, з іншого – пасовисько. У хаті на лаві сидять баба і двоє синів. Вони одночасно виконують стилізовану дію – шиють. Заходить дід.

Всі (хором) Купив?

Дід. Купив!

Грає музика. У хату граційно заходить Коза.

Дід (до першого сина) Бери ж ти, сину, козу, та веди на пасовисько! Та пильнуй, щоб вона була напоєна, нагодована!

Грає музика. Перший син веде козу на пасовисько. Коза манірно щипає траву, син всіляко догоджає їй. Зробивши два-три кола, вони повертаються додому. На воротях стоїть дід, тримаючи руки в боки.

Дід. Кізонько моя люба, кізонько моя мила, чи ти їла, чи ти пила?

КОЗА. Ні, дідусю! Я не пила, я й не їла! Тільки бігла через місточок – ухопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку – ухопила водиці крапельку! Тільки пила, тільки й їла... (убік) Ха-ха!

Грає грізна музика – дід проганяє першого сина.

Дід (до другого сина) Бери ж ти, сину, козу, та веди на пасовисько! Та пильнуй, щоб вона була напоєна, нагодована!

Грає музика. Другий син веде козу на пасовисько. Коза манірно щипає траву, другий син всіляко догоджає їй. Зробивши два-три кола, вони повертаються додому. На воротях стоїть дід, тримаючи руки в боки.

ДІД. Кізенько моя люба, кізенько моя мила, чи ти їла, чи ти пила?

КОЗА. Ні, дідусю! Я не пила, я й не їла! Тільки бігла через місточок – ухопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку – ухопила водиці крапельку! Тільки пила, тільки й їла... (убік) Ха-ха!

Грає грізна музика – дід проганяє другого сина.

ДІД (до баби) Бери ж ти, бабо, козу, та веди на пасовисько! Та пильнуй, щоб вона була напоєна, нагодована!

Грає музика. Баба веде козу на пасовисько. Коза манірно щипає траву, баба всіляко догоджає їй. Зробивши два-три кола, вони повертаються додому. На воротях стоїть дід, тримаючи руки в боки.

ДІД. Кізенько моя люба, кізенько моя мила, чи ти їла, чи ти пила?

КОЗА. Ні, дідусю! Я не пила, я й не їла! Тільки бігла через місточок – ухопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку – ухопила водиці крапельку! Тільки пила, тільки й їла... (убік) Ха-ха!

Грає грізна музика – дід проганяє бабу.

ДІД (до кози) Ходімо ж, кізенько, на пасовисько!

Грає музика. Дід веде козу на пасовисько. Коза манірно щипає траву, дід всіляко догоджає їй. Зробивши два-три кола, вони повертаються додому. Дід обганяє козу і стає на воротях, тримаючи руки в боки.

ДІД. Кізенько моя люба, кізенько моя мила, чи ти їла, чи ти пила?

КОЗА. Ні, дідусю! Я не пила, я й не їла! Тільки бігла через місточок – ухопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку – ухопила водиці крапельку! Тільки пила, тільки й їла... (убік) Ха-ха!

Грає грізна музика – дід наступає на козу крок за кроком, та – відступає. Потім повертається і тікає. Дід – за нею.

Дія друга

Сцена умовно поділяється на дві частини: з одного боку – хатинка Зайця, з іншого – ліс. Заходить Коза.

КОЗА. Налякали тим, що вигнали в ліс! Пхе! Ще нема такої води, з якої я б сухою не вискочила! (бачить хатинку Зайця) О! Хатинка! Чудово... (заходить у хатинку і залазить на піч)

У лісі з'являється Заєць.

ЗАЄЦЬ (наспівує) Я зайчик-побігачик, по лісі гуляю, усюди встигаю, власну хатку маю... (заходить у хатку, бачить Козу) Хто там?!

КОЗА (грізно) Я – Коза-дереза,
За три копи куплена, півбока луплена!
Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу, хвостиком замету –
Тут тобі й смерть!

Зайчик вибігає з хатинки, сідає в лісі, плаче. Заходить Ведмідь.

ВЕДМІДЬ. Чого ти, Зайчику-побігачику, плачеш?

ЗАЄЦЬ. Як же мені, Ведмедику, не плакати, коли в моїй хатинці звір страшний сидить?

ВЕДМІДЬ. От я його вижену!

Підходить до хатини.

ВЕДМІДЬ. А хто, хто в Зайчиковій хатці?

КОЗА (спокійно) Я – Коза-дереза,
За три копи куплена, півбока луплена!
Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу, хвостиком замету –
Тут тобі й смерть!

Ведмідь злякано присідає за кожним словом, задкуючи, повертається до Зайця.

ВЕДМІДЬ. Ні, Зайчику-побігачику, не вижену – боюсь! (виходить)

Заєць далі плаче, заходить Вовк.

ВОВК. Чого ти, Зайчику-побігачику, плачеш?

ЗАЄЦЬ. Як же мені, Вовчику, не плакати, коли в моїй хатинці звір страшний сидить?

ВОВК. От я його вижену!

ЗАЄЦЬ. Де тобі його вигнати! Тут Ведмідь гнав, та й не вигнав!

ВОВК. От же вижену!

Підходить до хатини.

ВОВК. А хто, хто в Зайчиковій хатці?

КОЗА (позіхаючи) Я – Коза-дереза,
За три копи куплена, півбока луплена!
Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу, хвостиком замету –
Тут тобі й смерть!

Вовк злякано присідає за кожним словом, задкуючи, повертається до Зайця.

ВОВК. Ні, Зайчику-побігайчику, не вижену – боюсь! (виходить)

Заєць далі плаче, заходить Лисиця.

ЛИСИЦЯ. Чого ти, Зайчику-побігайчику, плачеш?

ЗАЄЦЬ. Як же мені, Лисичко-сестричко, не плакати, коли в моїй хатинці звір страшний сидить?

ЛИСИЦЯ. От я його вижену!

ЗАЄЦЬ. Де тобі його вигнати! Тут Ведмідь гнав, та не вигнав, Вовк гнав та не вигнав! Де вже тобі!

ЛИСИЦЯ. От же вижену!

Підходить до хатини.

ЛИСИЦЯ. А хто, хто в Зайчиковій хатці?

КОЗА (по-філософськи) Я – Коза-дереза,
За три копи куплена, півбока луплена!
Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу, хвостиком замету –
Тут тобі й смерть!

Лисиця злякано присідає за кожним словом, задкуючи, повертається до Зайця.

ЛИСИЦЯ. Ні, Зайчику-побігайчику, не вижену – боюсь! (виходить)

Заєць далі плаче, задкуючи, заходить Рак.

РАК. А чого це ти, Зайчику-побігачику, плачеш?

ЗАЄЦЬ. Як же мені, Раче-небораче, не плакати, коли в моїй хатинці звір страшний сидить?

РАК. От я його вижену!

ЗАЄЦЬ. Де тобі його вигнати! Тут Ведмідь гнав та не вигнав! Вовк гнав та не вигнав! Лисиця гнала та не вигнала! Де вже тобі, такому маленькому!

ЛИСИЦЯ. Вони гнали та не вигнали, а я – вижену!

Підходить до хатини.

РАК. А хто, хто в Зайчиковій хатці?

КОЗА (артистично) Я – Коза-дереза,
За три копи куплена, півбока луплена!
Тупу-тупу ногами, сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу, хвостиком замету –
Тут тобі й смерть!

РАК (заходячи до хатинки, лізе на піч) А я – Рак-неборак, як ущипну – буде знак!

КОЗА (злякано) Ме-е-е-е!!! (вибігає з хатинки, тікає в ліс)

Заєць радіє, Рак заводить його до хатинки.

ЗАЄЦЬ. Дякую тобі, Раче!

РАК. Живи щасливо!

З іншого боку сцени знову з'являється Коза.

КОЗА (грізно) Ме-е-е-е-е!!!

Рак грізно наступає на неї, вона знову тікає.

Завіса

За однойменною казкою – Надія Симчич